

Samen kerken.....

Zondag Trinitatis,

Het gezicht van Borne uit 1750 in combinatie met de Drieëenheid.

Ik vraag het me vaak af: hoe zal Borne er uit gezien hebben in bijvoorbeeld 1750. Als er een tijdsmachine zou bestaan, dan zou ik daar graag even gebruik van maken. Even kijken, even de sfeer proeven en dan gauw weer terug. En ik heb dat niet alleen bij Borne, diezelfde vraag kan me ook overvallen in Zuid-Frankrijk. Hoe zag het er uit?

Wij leven in de tijd. En de tijd gaat eindeloos door in een rechte lijn, zo lijkt het me. Steeds weer verandert de wereld, steeds weer verandert de werkelijkheid. Het leven zag er in 1750 voor een deel anders uit dan nu, het voedsel was anders, de levensverwachting, de kennis en zo veel meer. Wie bang is voor verandering, die heeft het in zijn leven niet altijd gemakkelijk.

Blijft er dan ook iets gelijk, de tijd door, door de tijden heen? Is er overeenkomst tussen Borne in 1750 en het Borne van heden? Vast wel, de plaats op de aarde is hetzelfde, de Oude Kerk stond er ook al, men kende de seizoenen om maar een paar elementen te noemen.

En God dan? Blijft God dezelfde de tijden door of verandert God? Was God dezelfde in 1750 als nu?

Een spannende vraag: God blijft dezelfde maar verandert mee met de tijd. God is bijvoorbeeld als de bevrijder anders dan vroeger, maar is wel de bevrijder. God laat zich niet altijd op dezelfde manier ervaren, vandaar dat godsbeelden talrijk zijn. En dat is niet van vandaag, dat is van alle tijden.

Dat is ook de betekenis van een prachtig dogma: de Drievuldigheid of de Drieëenheid. God als vader, zoon en heilige Geest in één wezen. Op minstens drie manieren te ervaren, de hele geschiedenis door. Dezelfde en toch steeds weer anders.

En zondag is het zondag Trinitatis, zondag van de drievuldigheid.

Ik wens u alvast een schitterende zondag toe.

ds. Gerco Veening

predikant protestantse gemeente te Borne.